

มูลนิธิเพื่อมนุษยธรรมแห่งภาษา: ผู้สมรู้ร่วมคิดในความโหดร้ายและการบ่อนทำลายพันธกรณีของอิสราเอลในฐานะผู้ยึดครอง

มูลนิธิเพื่อมนุษยธรรมแห่งภาษา (GHF) ซึ่งก่อตั้งขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 โดยได้รับการสนับสนุนจากอิสราเอลและสหรัฐอเมริกา มีจุดมุ่งหมายเพื่อแจกจ่ายความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในฉนวนกาซาท่ามกลางการปิดล้อมของอิสราเอลเป็นเวลา 11 สัปดาห์ ซึ่งผลักดันให้มากกว่า 80% ของประชากร 2.3 ล้านคนในกาซาเข้าใกล้ภาวะอดอยาก ตามรายงานของสำนักงานเพื่อการประสานงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ (OCHA) ในเดือนมิถุนายน 2568 อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของ GHF ได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อพลเรือน โดยมีชาวปาเลสไตน์มากกว่า 613 คนถูกสังหารและ 4,200 คนได้รับบาดเจ็บที่จุดแจกจ่ายความช่วยเหลือของ GHF ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2568 ตามข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขของกาซาและได้รับการยืนยันจากพยานอิสระ เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในเขตที่ถูกทหารควบคุมโดยอิสราเอลและเกี่ยวข้องกับผู้รับเหมาด้านความปลอดภัยส่วนตัวที่ติดอาวุธ ทำให้องค์กรด้านมนุษยธรรมกว่า 170 แห่ง รวมถึงแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลและแพทรีรีฟรอมแดน ประณาม GHF ว่าเป็น “กบฏแห่งความตาย” และเป็นการละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL) บทความนี้ได้แย้งว่า GHF เป็นองค์กรก่อการร้ายและผู้สมรู้ร่วมคิดในอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ขณะเดียวกันก็บ่อนทำลาย IHL โดยบทความนี้จะอธิบายพันธกรณีของอิสราเอลในฐานะผู้ยึดครองในกาซาที่ GHF บ่อนทำลาย และเรียกร้องให้หน่วยงานที่มีอำนาจกำหนดให้ GHF เป็นองค์กรต้องห้ามและคว่ำบาตร รวมถึงให้อัยการของศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) ขอหมายจับเจ้าหน้าที่และตัวแทนของ GHF จากศาลพิจารณาคดีล่วงหน้า

I. พันธกรณีของอิสราเอลในฐานะผู้ยึดครอง

อิสราเอลได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ยึดครองในฉนวนกาซา แม้ว่าจะมีการถอนกำลังในปี 2548 เนื่องจากมีการควบคุมที่มีประสิทธิภาพเหนือพรมแดน น่านฟ้า น่านน้ำ และบริการที่จำเป็นของกาซา ซึ่งได้รับการยืนยันโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ในความเห็นที่ปรึกษาปี 2547 เกี่ยวกับผลทางกฎหมายของการก่อสร้างกำแพงและรายงานของสหประชาชาติที่ตามมา ข้อบังคับแห่งกรุงเฮกปี 2450 อนุสัญญาเจนีวาปี 2492 และพิธีสารเพิ่มเติมที่ 1 ปี 2520 กำหนดพันธกรณีของอิสราเอลในฐานะผู้ยึดครอง ซึ่งรวมถึง:

- การปกป้องพลเรือน:** มาตรา 4 ของอนุสัญญาเจนีวาที่สี่ (GCIV) กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองเป็นพลเรือนที่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ยึดครอง มาตรา 27 กำหนดให้อิสราเอลต้องรับรองการปฏิบัติที่เป็นมนุษยธรรม ปกป้องชาวปาเลสไตน์จากความรุนแรง และรับรองความปลอดภัยของพวกเขา การสังหารอย่างเป็นระบบที่จุดของ GHF—59 รายในข่านยูนิสเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2568 และ 37 รายใกล้ราฟาห์เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2568—ละเมิดพันธกรณีนี้ เนื่องจากการประสานงานของอิสราเอลกับ GHF ทำให้พลเรือนเผชิญกับอันตรายร้ายแรงถึงชีวิต
- การเข้าถึงด้านมนุษยธรรม:** มาตรา 55 ของ GCIV กำหนดให้อิสราเอลต้องรับรองการจัดหาอาหารและเวชภัณฑ์ให้แก่ประชากรที่ถูกยึดครอง ขณะที่มาตรา 59 กำหนดให้อำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือโดย

องค์กรที่เป็นกลาง การปิดล้อม 11 สัปดาห์ ซึ่งก่อให้เกิดความหิวโหยในระดับวิกฤตสำหรับ 80% ของชาว
ภาษา (OCHA, มิถุนายน 2568) ละเมิดหน้าที่นี้ การแทนที่หน่วยงานบรรเทาทุกข์และการทำงานของ
สหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ (UNRWA) ด้วยจุดแจกจ่ายที่ถูกทหารควบคุมสี่แห่งของ GHF ขัด
ขวางการส่งมอบความช่วยเหลืออย่างปลอดภัย ซึ่งขัดต่อมาตรา 8(c) ของพิธีสารเพิ่มเติมที่ 1 ซึ่งปกป้อง
การดำเนินงานด้านมนุษยธรรม

- 3. การห้ามลงโทษโดยรวม:** มาตรา 33 ของ GCIV ห้ามการลงโทษโดยรวม รวมถึงมาตรการที่ทำร้าย
พลเรือนสำหรับการกระทำที่พวกเขาไม่ได้กระทำ การปิดล้อมและการดำเนินงานที่ร้ายแรงของ GHF ซึ่ง
จำกัดความช่วยเหลือและทำให้ผู้ขอความช่วยเหลือเผชิญกับความรุนแรง ถือเป็นกรงโทษโดยรวม ตามที่
ผู้รายงานพิเศษของสหประชาชาติเกี่ยวกับสิทธิในอาหารระบุในเดือนมิถุนายน 2568
- 4. สาธารณสุขและสวัสดิการ:** มาตรา 56 ของ GCIV กำหนดให้อิสราเอลรักษาสุขภาพและสุขอนามัยของ
ประชาชน ร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อป้องกันความอดอยากและโรคภัย ระบบช่วยเหลือที่ไม่เพียงพอ
ของ GHF ซึ่งแจกจ่าย “มืออาหาร” ที่ไม่ชัดเจนเมื่อเทียบกับการช่วยเหลือที่ครอบคลุมของ UNRWA ทำให้
วิกฤตความอดอยากในกาซารุนแรงขึ้น ละเมิดหน้าที่นี้
- 5. การไม่เลือกปฏิบัติและเป็นกลาง:** IHL รวมถึงมาตรา 3 ร่วมของอนุสัญญาเจนีวา กำหนดให้มีการ
ปฏิบัติต่อพลเรือนอย่างเป็นกลาง การสอดคล้องของ GHF กับเป้าหมายด้านความปลอดภัยของอิสราเอล
—โดยการหลีกเลี่ยงระบบของสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอิทธิพลของฮามาสที่ถูกกล่าวหา—บ่อนทำลาย
ความเป็นกลาง ละเมิดหลักการของความเป็นกลางและมนุษยธรรมในมติสมัชชาใหญ่ 46/182 (2534)

ความล้มเหลวของอิสราเอลในการปฏิบัติตามพันธกรณีเหล่านี้ ซึ่งรุนแรงขึ้นจากการสนับสนุน GHF ช่วยอำนวยความสะดวก
ความสะดวกให้เกิดความเสียหายต่อพลเรือนและความอดอยาก ละเมิด IHL และทำให้เกิดความโหดร้าย การ
ดำเนินงานของ GHF ซึ่งดำเนินการภายใต้การควบคุมของอิสราเอลในฐานะผู้ยึดครอง ทำให้ทั้งสองฝ่ายต้องรับ
ผิดชอบต่อการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

II. GHF ในฐานะองค์กรก่อการร้าย

การก่อการร้ายตามที่กำหนดโดยมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1566 (2547) รวมถึงการกระทำที่
ตั้งใจจะก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัสต่อพลเรือนเพื่อข่มขู่ประชากรหรือบังคับให้เกิดการกระทำ ใน
ขณะที่อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการจัดหาเงินทุนเพื่อการก่อการร้ายปี 2542 (มาตรา 2)
ครอบคลุมถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน การดำเนินงานของ GHF ตรงตามเกณฑ์เหล่านี้
นี้ จุดแจกจ่ายทั้งสี่แห่งของ GHF ซึ่งตั้งอยู่ในเขตที่ถูกทหารควบคุม ดึงดูดพลเรือนที่สิ้นหวังไปยังพื้นที่ที่พวกเขา
เผชิญกับกำลังร้ายแรงจากทหารอิสราเอลหรือผู้รับเหมาด้านความปลอดภัยที่ติดอาวุธของ GHF รายงานบันทึก
การเสียชีวิต 613 รายและบาดเจ็บ 4,200 ราย โดยมีเหตุการณ์เช่นการฆาตกรรม 59 รายในข่านยูนิสและ 37 ราย
ใกล้ราฟาห์ ทำให้การของอดีตผู้รับเหมา ซึ่งอ้างโดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล อ้างว่าผู้คุ้มกันของ GHF ยิงใส่
ฝูงชน ซึ่งบ่งชี้ถึงการมีส่วนร่วมโดยตรง รูปแบบของความรุนแรงนี้ ท่ามกลางวิกฤตความอดอยากในกาซา ข่มขู่
ชาวปาเลสไตน์ ขัดขวางการขอความช่วยเหลือ และเสริมสร้างการควบคุมของอิสราเอล ซึ่งสอดคล้องกับนิยาม
ของการก่อการร้ายในมติ 1566

III. ผู้สมรู้ร่วมคิดในอาชญากรรมสงคราม

อาชญากรรมสงครามตามมาตรา 8 ของธรรมนูญกรุงโรม รวมถึงการฆ่าด้วยเจตนาและการโจมตีพลเรือนในระหว่างความขัดแย้งทางอาวุธ มาตรา 3 ร่วมของอนุสัญญาเจนีวาห้ามการใช้ความรุนแรงต่อพลเรือนในความขัดแย้งที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศ เช่น อิสราเอล-ฮามาส จุดที่ถูกทบทวนของ GHF ซึ่งประสานงานกับกองกำลังอิสราเอล ทำให้เกิดการละเมิดดังกล่าว สำนักงานสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติรายงานว่าทหารอิสราเอลได้รับคำสั่งให้ยิงผู้ขอความช่วยเหลือที่ไม่มีอาวุธ ตามการสืบสวนของ Haaretz และความล้มเหลวของ GHF ในการย้ายจุดแจกจ่ายแม้จะมีผู้เสียชีวิต 613 ราย บ่งชี้ถึงการสมรู้ร่วมคิด การอำนวยความสะดวกให้เกิดการโจมตีพลเรือน GHF ช่วยเหลือและสนับสนุนอาชญากรรมสงครามตามมาตรา 25(3)(c) ของธรรมนูญกรุงโรม ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานต้องรับผิดชอบต่อการช่วยเหลือการละเมิดโดยเจตนา

IV. ผู้สมรู้ร่วมคิดในอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ

อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ตามมาตรา 7 ของธรรมนูญกรุงโรม รวมถึงการฆาตกรรม การกำจัด และการกระทำที่ไร้มนุษยธรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการโจมตีอย่างกว้างขวางหรือเป็นระบบต่อพลเรือนโดยมีความรู้เกี่ยวกับการโจมตี การเสียชีวิต 613 รายในจุดของ GHF ถือเป็นการโจมตีอย่างเป็นระบบ เนื่องจากความถี่และขนาดของมัม การดำเนินงานในเขตที่ร้ายแรงและการแทนที่ระบบที่ปลอดภัยของ UNRWA ทำให้ GHF อำนวยความสะดวกให้เกิดการฆาตกรรม (มาตรา 7(1)(a)) และการกระทำที่ไร้มนุษยธรรม (มาตรา 7(1)(k)) อย่างเจตนา คำเตือนของสหประชาชาติเกี่ยวกับ “การกำจัด” โดยความอดอยาก (มาตรา 7(1)(b)) เชื่อมโยงบทบาทของ GHF ในความเสี่ยงต่อความอดอยาก 80% ในกาซากับอาชญากรรมเหล่านี้ เนื่องจากมันทำให้สภาพความทุกข์ทรมานรุนแรงขึ้น

V. ผู้สมรู้ร่วมคิดในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษความผิดฐานฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ปี 2491 กำหนดให้การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เป็นการกระทำที่มีเจตนาจะทำลายกลุ่มที่ได้รับการคุ้มครองทั้งหมดหรือบางส่วน รวมถึงการฆาตกรรม (มาตรา II(a)) หรือการกำหนดเงื่อนไขที่คำนวณเพื่อก่อให้เกิดการทำลายทางกายภาพ (มาตรา II(c)) การสมรู้ร่วมคิดเกิดจากการช่วยเหลือการกระทำดังกล่าวโดยมีความรู้ (มาตรา III(e)) การดำเนินงานของ GHF ซึ่งทำให้เกิดการเสียชีวิต 613 รายและความอดอยากท่ามกลางความเสี่ยงต่อความอดอยาก 80% สนับสนุนเงื่อนไขที่ทำลายชาวปาเลสไตน์ คำตัดสินของ ICJ ในปี 2567 เกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในกาซาเสริมสร้างข้อกล่าวหาว่า การล่อลวงพลเรือนไปยังจุดที่ร้ายแรงและการบ่อนทำลายความช่วยเหลือ GHF ช่วยเหลือการกระทำฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ทำให้เป็นผู้สมรู้ร่วมคิดตามมาตรา III(e)

VI. GHF เป็นกบฏแห่งความตายและการบ่อนทำลาย IHL

รูปแบบของ GHF เป็นกบฏแห่งความตายที่บ่อนทำลายคำสั่งของ IHL ในการส่งมอบความช่วยเหลือที่ปลอดภัยและเป็นกลาง (อนุสัญญาเจนีวา มาตรา 3 ร่วม; พิธีสารเพิ่มเติมที่ 2 มาตรา 18) ซึ่งแตกต่างจากจุดแจกจ่ายที่ปลอดภัย 400 แห่งของ UNRWA จุดที่ถูกทบทวนของ GHF สร้างความโกลาหล ทำให้พลเรือนเผชิญกับนักแม่นปืนและผู้รับเหมาที่ติดอาวุธ รายงานการยิง รวมถึงการเสียชีวิต 59 รายในข่านยูนิสและ 37 รายใกล้ราฟาห์ พร้อมกับการวิพากษ์วิจารณ์จาก NGO และโพสต์บน X ที่ระบุว่า GHF เป็น “เขตสังหาร” เน้นย้ำถึงการออกแบบที่ร้ายแรงนี้ การสอดคล้องกับเป้าหมายด้านความปลอดภัยของอิสราเอลเพื่อหลีกเลี่ยงระบบของสหประชาชาติและต่อต้านอิทธิพลของฮามาสที่ถูกกล่าวหา GHF ละเมิดหลักการของความเป็นกลางและความเป็นมนุษยธรรมในมติสมัชชาใหญ่ 46/182 (2534) การบ่อนทำลายนี้เปลี่ยนความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมให้กลายเป็นกลไกของการควบคุมและความเสียหาย บ่อนทำลายพันธกรณีทางกฎหมายของอิสราเอลและหลักการมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

VII. การล่มสลายทางกฎหมายของ GHF ในสวิตเซอร์แลนด์

การขาดความโปร่งใสและความชอบธรรมทางสถาบันของมูลนิธิเพื่อมนุษยธรรมแห่งภาษาได้รับการยืนยันเพิ่มเติมเมื่อหน่วยงานกำกับดูแลมูลนิธิของสหพันธรัฐสวิส (ESA) เริ่มดำเนินการเลิกกิจการต่อสาขาที่จดทะเบียนในเจนีวาของ GHF เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2568 ESA ระบุถึงการละเมิดกฎหมายมูลนิธิของสวิสหลายประการ รวมถึง: - ไม่มีสมาชิกคณะกรรมการที่อยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ที่มีอำนาจลงนาม - มีสมาชิกคณะกรรมการน้อยกว่าสามคนตามที่กฎหมายกำหนด - ไม่มีบัญชีธนาคารสวิสหรือที่อยู่ที่ต้อง - ขาดหน่วยงานตรวจสอบที่ได้รับการรับรอง

GHF ยอมรับว่าสาขาสวิสเป็นหน่วยงานสำรองที่ไม่เคยดำเนินกิจกรรมในสวิตเซอร์แลนด์และยืนยันว่าเป็นการดำเนินงานที่ตั้งอยู่ในสหรัฐอเมริกา (เดลาแวร์) ESA เผยแพร่การแจ้งเตือนการยุบเลิก 30 วันในราชกิจจานุเบกษาการค้าสวิส ในเดือนพฤษภาคม 2568 **TRIAL International** ซึ่งเป็น NGO ด้านกฎหมายที่ตั้งอยู่ในเจนีวา ได้ยื่นคำร้องอย่างเป็นทางการสองฉบับเพื่อขอให้มีการสอบสวนว่าการดำเนินงานของ GHF ละเมิดกฎหมายสวิสและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศหรือไม่ โดยอ้างถึงการขาดความเป็นกลางและความเป็นธรรม

การไม่ปฏิบัติตามโครงสร้างของ GHF ขจัดข้อสันนิษฐานใด ๆ เกี่ยวกับเจตนาดี ตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและระบอบการกำกับดูแลของสวิส **ความชอบธรรมขององค์กร**—พิสูจน์โดยการกำกับดูแลที่โปร่งใส การกำกับดูแลในท้องถิ่น และความรับผิดชอบ—เป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการดำเนินงานด้านมนุษยธรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย ความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงของ GHF ในการปฏิบัติตามมาตรฐานเหล่านี้สนับสนุนข้อสันนิษฐานที่สามารถหักล้างได้ว่าเป็นหน่วยงานที่ไม่สุจริตหรือถูกใช้เป็นเครื่องมือโดยรัฐเพื่อบ่อนทำลายการส่งมอบความช่วยเหลือที่เป็นกลาง

VIII. การเรียกร้องให้ดำเนินการ

1. การกำหนด การห้าม และการคว่ำบาตรโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ

- **สมาชิกใหญ่แห่งสหประชาชาติ:** โดยการอ้างถึงมติ 377A (“รวมพลังเพื่อสันติภาพ”) สมาชิกควรเรียกประชุมสมัยพิเศษฉุกเฉินครั้งที่ 10 อีกครั้งเพื่อประกาศให้ GHF เป็นองค์กรก่อการร้ายและผลักดันให้มีการอายัดทรัพย์สิน ห้ามเดินทาง และห้ามให้เงินทุน—ซึ่งต้องใช้เสียงข้างมากสองในสาม ซึ่งเป็นไปได้เมื่อพิจารณาจากการสนับสนุนความพยายามหยุดยิงในกาซา
- **รัฐบาลแห่งชาติ:** รัฐ—โดยเฉพาะในสันนิบาตอาหรับ สหภาพแอฟริกา และโลกใต้—ควรกำหนดให้ GHF เป็นหน่วยงานก่อการร้ายภายใต้กฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายของชาติ อายัดทรัพย์สิน และห้ามการร่วมมือกัน มีตัวอย่างเช่นการกำหนดฝ่ายเดียวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ ISIL
- **องค์กรระดับภูมิภาค:** สหภาพยุโรป สันนิบาตอาหรับ และสหภาพแอฟริกาควรใช้กลไกการคว่ำบาตรของตน โดยเลียนแบบมาตรการเช่นการจำกัดของสหภาพยุโรปต่อเกาหลีเหนือหลังจากการยับยั้งของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในปี 2565

2. ความรับผิดชอบทางอาญาที่ ICC

อัยการของ ICC ควรร้องขอหมายจับตามมาตรา 58 ของธรรมนูญกรุงโรมสำหรับผู้นำของ GHF สมาชิกคณะกรรมการ และผู้รับเหมาด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ร้ายแรงในจุดแจกจ่ายความช่วยเหลือ เหตุผลรวมถึง:

- **มาตรา 25(3)(c):** การช่วยเหลือและสนับสนุนอาชญากรรมสงคราม
- **มาตรา 7:** อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ

- **มาตรา 6 + มาตรา III(e) ของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์:** การสมรู้ร่วมคิดในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

การเป็นสมาชิกของปาเลสไตน์ใน ICC ตั้งแต่ปี 2558 สถาปนาเขตอำนาจศาลเหนือภาษา มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในเดือนมิถุนายน 2568 ซึ่งเรียกร้องให้มีการสอบสวนผู้เสียชีวิตในจุดแจกจ่ายความช่วยเหลือ เป็นพื้นฐานเพิ่มเติมสำหรับการดำเนินการของอัยการ

สรุป

ในฐานะผู้ยึดครองภาษา อิสราเอลถูกผูกมัดโดยข้อบังคับแห่งกรุงเฮก อนุสัญญาเจนีวา และพิธีสารเพิ่มเติมที่ 1 เพื่อปกป้องพลเรือน รับรองการเข้าถึงด้านมนุษยธรรม และป้องกันการลงโทษโดยรวม การดำเนินงานของ GHF —ภายใต้การประสานงานของอิสราเอล—ได้ก่อให้เกิดการเสียชีวิตมากกว่า 613 รายและนำไปสู่ความอดอยากในระดับวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อชาวภาษามากกว่า 80% การกระทำเหล่านี้ถือเป็นการก่อการร้าย (มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1566) อาชญากรรมสงคราม (มาตรา 8 ของธรรมนูญกรุงโรม) อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ (มาตรา 7) และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (มาตรา II ของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์) การล่มสลายทางกฎหมายของ GHF ในสวีตเซอร์แลนด์ทำลายการเล่าเรื่องเกี่ยวกับความชอบธรรมเพิ่มเติม ชุมชนระหว่างประเทศต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาด: GHF ต้องถูกกำหนด ห้าม และคว่ำบาตร และผู้นำของมันต้องรับผิดชอบทางอาญา การฟื้นฟูบทบาทด้านมนุษยธรรมที่สำคัญของ UNRWA เป็นสิ่งสำคัญในการปกป้องพลเรือนในภาษาและรักษากฎหมายระหว่างประเทศ